

Vyjádření souhlasu k obhajobě magisterské diplomové práce

Autorka: Zdeňka Horčicová

Název práce: Fenomén úzkosti v Beckettově Konci hry

Zdeňka Horčicová předložila k obhajobě magisterskou diplomovou práci s názvem Fenomén úzkosti v Beckettově Konci hry, ke které bych se v následujících bodech ráda vyjádřila.

Ihned na úvod je třeba poznamenat, že okolnosti sepsání této diplomové práce byly tíživé a komplikované. Diplomantka si své téma zvolila, rozvrhla a rozpracovala pod angažovaným a podpurným vedením Doc. Josefa Vinaře, s nímž však bohužel práci nemohla dokončit z důvodu jeho zesnutí. Vedení práce jsem převzala v září 2015 s tím, že mým úkolem bylo pouze korigovat již plně strukturně a ideově rozvrženou práci, tedy jen do té míry, do jaké to předem daný rámec a časový horizont dovozoval. Diplomantce patří tedy na prvním místě velký obdiv k tomu, jakým způsobem se vyrovnala s touto nečekanou a smutnou událostí a změnou vedení její práce.

Práce se věnuje transdisciplinární studii fenoménu úzkosti. Hlavní ideou je vztáhnout situaci konce hry k fenomenologickému výkladu pojmu úzkosti, jak je zpracován Martinem Heideggerem v díle *Bytí a čas*. Studie je tedy především systematická, a nikoli historická: autorka se snaží předvést, že úzkost je obecným lidským existenciálem, jenž je více nebo méně zakrýván každodenním lidským (sebe)obstaráváním s jeho ontickými radostmi, strachy, nadějemi a propady. Fenomén úzkosti je nicméně přes všechnu lidskou neochotu ho uvidět ontologickou složkou lidské existence, což autorka zároveň dokládá poměrně důkladným rozbořením fenoménu úzkosti, jak je užíván na poli fenomenologicky orientované psychologie a psychoterapie. Beckettův Konec hry je pro autorku příznačným dílem, který bytostnou existenciální naladěnost *Unheimlichkeit* nezakrývá, ale naopak obnažuje a scénicky studuje, domýšlí, vpravuje do prostoru, těla a interakčního pole. Autorka nicméně nezapomíná ani na zachycení rozdílů mezi fundamentální ontologií a Beckettovým implicitním filosofickým pojetím světa, takže se vyhýbá zjednodušujícím zkratkám.

Za hlavní klad práce považuji poctivý a soustředěný pokus o nalezení souvislosti mezi existenciální strukturou člověka z fenoménu úzkosti rozvrženou v rámci fundamentální ontologie a situací rozvrženou jako pole vztahů (a absence vztahů) v Beckettově Konci hry s přesahem do oblasti psychoterapeutické péče o duši. Zajímavé je nalezení souvislosti pro Becketta typické nedramatičnosti situace spolu s analýzou vyhocené osamělosti heideggerovského *Dasein* v momentu úzkosti. Velkým kladem je i autorčin (za podpory Doc. D. Jobertové) překlad článku *Konec hry na čekanou* Stanleyho Cavella, který je vzhledem k vysoké náročnosti textu opravdu nebývale kvalitní.

Mezi slabší stránky práce patří občasná argumentční zjednodušení, nepřijatelná zevšeobecnění a anonymní citace, především pokud jde o líčení evropské kultury a její historické i současné situace. Autorka také přebírá do jisté míry příliš nekriticky patos Martina Heideggera a nezaujímá vůči Beckettovi a Heideggerovi vlastní kritický odstup. Rovněž kritické vyrovnání se s Cavellovým čtením konce hry ve vztahu se závěry diplomové práce by mohlo být rozsáhlejší.

Přes tyto slabší stránky a drobná jazyková opomenutí doporučuji jednoznačně diplomovou práci k obhajobě.

V Praze 27. prosince 2015

Mgr. Alice Koubová, PhD.

